

μου κατ' ἄλλο τι, καὶ μόνον ἀρμύδιον γνωμιδότην καὶ ὄδηγον εἰς τὰ πράγματα τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησίας, ἐπειδὴ πῶς θελεῖ νὰ τιμηθῶμεν αὐτὸν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι κατ' ἄξίαν, [οὐχὶ βέβαια τὸ ὑπὲρ ἄξίαν], ὅταν αὐτὸς ἦεν πρῶτον αὐτὸ τοῦτο πρὸς τοὺς κρείττους αὐτοῦ κατ' ἄλλα πολλά;

Περὶ δὲ τοῦ Οἰκονόμου, [ἴς τι: ἕως τῶρα δὲν προσέβαλε τὸν Φαρμακίδην ἢ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ὑπερασπίσθη ἐνίοτε διὰ μόνου τοῦ λόγου ἑαυτὸν καὶ τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τῶν προσβολῶν τοῦ Φαρμακίδου, δικαίωμα καὶ καθήκον, τὸ ὅποσον ἔχει πᾶς Ἕλλην οἰκοθεν, ὡς ὁμολογεῖ ἀναμφιβόλως καὶ αὐτὸς ὁ Φαρμακίδης], περὶ τοῦ Οἰκονόμου, λέγομεν, ὡς ἀνδρὸς πασιγνώστου ἐν τῇ Πανελληνίῳ δὲν λέγομεν πολλά, διότι ἀρκούντως ἀπέδειξαν τὴν παιδείαν, τὴν πολυμαθειαν, τὴν εὐφυϊαν αὐτοῦ αἱ κατὰ καιροὺς συγγραφαί, ὁμολογούμεναι ἢ μὴ ὑπὸ τοῦ Φαρμακίδου, καὶ ἡ ἐν Σμύρῃ μακρὰ διδασκαλία καὶ ὁ ἀμύμων τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰτι ἄλλο. Τὶ κερδαίνει λοιπὸν ὁ εὐλογημένος αὐτὸς Φαρμακίδης, προσπαθὼν διὰ πολλῶν σοφισμάτων μακρολόγων ν' ἀποδείξῃ ἀπαιδευτοῦ καὶ νεομαθῆ τὸν Οἰκονόμου; ἢ αὐτὸς τιμηθῆ οὕτως τὸν ὡς σοφώτερος ἐκείνου καὶ εἰς ἄλλα καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά; Ἐξ ἐναντίας ὁ Φαρμακίδης ἐντεῦθεν ἀποδεικνύεται ἀσοφώτερος καὶ ἀξιωμαπτότερος ἑαυτοῦ. ἔχει μόνον δίκαιον, ὅταν λέγῃ, ὅτι ὁ Οἰκονόμος ἔλθων εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοὺς κινδύνους, δὲν ἐδαπάνησεν εἰσέτι χρήματα εἰς τὴν κινήν ὠφέλειαν. Ἀλλὰ μὴ γὰρ δὲν ἐστάθησαν καὶ ἄλλοι σοφοὶ καὶ ἀσοφοὶ πλούσιοι μακρὰν τῶν κινδύνων καὶ τῶν περὶ κοινωφελείας ὁμολογούμενων ἰδεῶν; Τίς εἶδεν ὅμως κατ' ἀκριβείαν, ὅτι ἔπραξεν ὁ Οἰκονόμος ἕως τῶρα ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιουσίας; Ἡ Σμύρνη ἐγνώρισε καλῶς πρὸ πολλοῦ πάντα τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τοῦ Οἰκονόμου, ἢ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Καθ' ἡμᾶς ἡ παρουσία τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἐν Ἀθήναις, τιμῶσα τὸν Ἑλληνικὸν κληρὸν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ῥητορικὴν καὶ φιλολογίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὠφέλησεν οὐσιαστικῶς τὴν ἐκκλησίαν, ἐπομένως καὶ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους.

Ἄλλο τε, ἂν εἶναι χρεῖα, προσθέτομεν ὀλίγα καὶ περὶ τῶν πιθανῶν ἰδεῶν τοῦ Ὀρθοδόξου Φαρμακίδου καὶ τῶν μηχανημάτων καὶ κατακραυγῶν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἡμετέρου κληροῦ καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησίας.

ΝΕΑΝΘΗΣ.

ἘΠΤΑΝΗΣΙΑΚΑ.

Ἐπεὶ νῆσοι Ἑλληνίδες, ἀνήκουσαι γεωγραφικῶς καὶ δικητικῶς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων αὐτοκρατόρων, ἡ μὲν Κέρκυρα καὶ οἱ Παξοὶ εἰς τὴν Ἡπειρον, ἡ δὲ Λευκάς, Ἰθάκη καὶ Κεφαλληνία μετ' ἄλλων τινῶν νησιδίων εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, ἡ δὲ Ζίκυθος εἰς τὴν Ἠλείαν τῆς Πελοποννήσου, καὶ τὰ Κύθηρα μετὰ τῆς Αἰγυλίας εἰς τὴν Δακωνίαν, κείμεναι δὲ πλὴν τῶν τελευταίων τούτων εἰς τὸ πάλαι ἐπιλεγόμενον Ἴόνιον πέλαγος, ἠρπάγησαν ὑπὸ τῶν Φράγκων τυχοδιωκτῶν ἀπὸ τοῦ πανταχῶθεν ἐπιβουλευομένου καὶ προσβαλλομένου κράτους τῶν Βυζαντινῶν, καὶ μετὰ πολλὰς τύχας περιήλθον

τέλος εἰς τὴν Βρετανικὴν προστασίαν, αὐτονομηθεῖσαι πρότερον πρὸς ὀλίγον, ὡς Δημοκρατεία χωριστὴ ὑπὸ τὴν συμμαχικὴν προστασίαν τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας. Ὁ λαὸς τῶν νήσων τούτων εἶναι ὁμογενὲς, ὁμόγλωσσος, ὁμόδοξος ἡμῶν, καὶ εὐφυὲς καὶ φιλογενέστατος. Ἐνόσω δὲ σχηματίζει πολιτείαν χωριστὴν, ἀρκεῖ πρὸς διακρίσιν περιστατικὴν νὰ λέγεται Ἐπτανησιακὸς καὶ οὐχὶ Ἴόνιος, διότι οὔτε πάλαι ποτέ οὔτε σήμερον ὑπάρχει αὐτοῦ λαὸς ἀλλόφυλος ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους τοὺς πλησίον αὐτοῦ ὁμογενεῖς.

Ἡ Ἐπτάνησος ἔχει σήμερον [τὸ πολὺ 300,000 κατ' οἰκοίους, τοὺς πάντας σχεδὸν ὀρθοδόξους, ἐκτὸς ὀλίγων Λατίνων, Ἑβραίων καὶ Διαμαρτυρομένων. Τὸ Πανελλήνιον ἠγνοεῖ ὅπως οὖν τὴν κατάστασιν αὐτῶν τῶν νήσων, μέχρις οὐ εἰδοποιήθη ὅπως ὀδηγήθη ὑπὸ τοῦ ἐντοπίου τύπου, εἰς τὸν ὅποιον μόλις πρὸ ὀλίγου παρεχώρησαν ὀλίγην ἐλευθερίαν οἱ διέποντες αὐτὰς προσταταί. Ὁ τόπος οὗτος, ἀγύμναστος ἄχρι τούτου εἰς τὴν γλῶσσαν, λαμβάνει κατ' ὀλίγον καὶ κατὰ τοῦτο καὶ κατ' ἄλλα θαυμασίαν ἐπίδοσιν. Οἱ Ἐπτανῆσιοι, μάλιστα δὲ οἱ Κερκυραῖοι, οἱ Κεφαλλῆνες καὶ οἱ Ζακύνθιοι, ἐκπαιδευόμενοι καὶ συγγράφοντες εἰς τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν, προσθέτουν πολὺ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν, καὶ θέλουν ὠφελεῖσαι μεγάλως καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ πᾶν ἀγαθὸν τοῦ ἔθνους, ἐπειδὴ ἔχουσι γνώσεις, ἐπιμέλειαν, τάξιν, ζῆλον, ὄντες εὐσεβεῖς, φιλομαθεῖς, εὐκατάστατοι, φιλοπάτριδες, φιλότιμοι καὶ ἐπιχειρηματικοί. Οἱ συγγραφεῖς τῆς Ἐπτάνησος δύνανται νὰ ὠφελήσωσιν ἰδίως τὴν Ἡπειρον ἐκ τοῦ πλησίον, ἔχοντες μετ' αὐτῆς εὐκόλον καὶ συχνὴν συκοινωνίαν.

Διὰ τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν ὠφέλειαν καὶ τὴν μέλλουσαν τύχην καὶ διὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν χρησιμότητα εἰς τὸ ἔθνος εἶναι χρεῖα πρὸς τοὺς ἄλλοις οἱ ἀδελφοὶ Ἐπτανῆσιοι, περιποιούμενοι ὡς κόρην ὀφθαλοῦ τὴν γλῶσσαν, νὰ ἐπιμεληθῶσιν καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ τελειοποιήσιν τῆς ἐν Κερκύρα Ἀκαδημίας, τὴν αὐξήσιν τῆς ἐν αὐτῇ Βιβλιοθήκης, τὴν ἐκπαιδεύσιν οὐ μόνον τῶν ἀρρένων, ἀλλὰ καὶ τῶν κορασιῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν, τὴν ἀναγκαίαν σύστασιν τῶν κατὰ τόπους Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μικροτέρων βιβλιοθηκῶν, καὶ πᾶν ἄλλο κοινωφελὲς κατὰ τὴν ἡμετέραν ἡμετέραν εἰς τὴν στενοτέραν μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους σύνδεσιν καὶ συχνότεραν συκοινωνίαν. Π.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΥΜΠΌΣΙΑ.

Ἐὰν κανεὶς στρωτὶκὸς δυσαρεστῆται πρὸς τὴν τοιαύτην συγγραφὴν ἡμῶν καὶ περιφρονῇ αὐτὴν ὡς μικροπρεπῆ, τὸν παρακαλοῦμεν νὰ στοχασθῆ, ὅτι τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὅποιον ἐνασχολοῦνται πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐτησίως τριακόσια-ἑξήκοντα-πεντάκις, εἶναι καθ' ἑαυτὸ ἀξιόλογον καὶ ἀξιοπαρατήρητον, καὶ δικαιολογεῖ ἀποχρόντως τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν, νὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερῶς καὶ πανταχῶθεν τὸ ἀντικεί-